

Egy kevés disznóság.

A fővárosi adminisztrációról is el lehet mondani, hogy mindig megkésik egy lépéssel, vagy egy gondolattal. Az új sertéshizlalótelep érdekében a főváros nem tett semmit, pedig tizenhárom hónap múlva meg kell szüntetni a hizlalást Kőbányán s a közgyűlés már két évvel ezelőtt utasította a tanácsot, hogy egy új sertéshizlalótelep céljaira jelöljön ki alkalmas új területet. Most aztán, mikor megalakult egy magánrészvénytársaság Magyar Sertéshizlaló és Husipari Részvénytársaság címen, mely Tétényben nagyarányú telepet és hizlalót akar létesíteni, a főváros egyszerre tudatára ébredt annak, hogy a tanács mulasztást követett el. Most kezdenek tiltakozni a magánvállalkozás ellen, most lármáznak a készülő monopólium miatt, most kapkodnak fűhöz-fához, a kormánytól várják a segítséget s azt hangoztatják, hogy a kormánynak erkölcsi kötelessége megakadályozni ennek a tétényi telepnek létesülését.

Nekünk igazán nem rokonszenves ez a vállalkozás s attól tartunk, hogy monopóliumra fog vezetni, ami kétszeres veszedelem a fővárosnak amugy is szomorú közéletmezési viszonyai között. Mi tehát magunk is azt szeretnők, ha ez az új részvénytársaság nem tudná megkezdeni működését, s ha az egész terv megakadna valahol. De nem hisszük, hogy erre mód volna. Semmiféle törvényes alapja sem volna annak, hogy akár a földmivelésügyi miniszter, akár a belügyminiszter akadályokat gördítene a társaság elé csak azért, hogy a főváros tanácsának mulasztá-

sát reparálják. A hizlalás szabad ipar, a kereskedelem is szabad s a telepengedély megadása is csak a törvényben szabatosan felsorolt esetekben tagadható meg. Az, hogy a belügyminiszter annakidején jóváhagyta a közgyűlésnek 1912 márciusában hozott határozatát, még nem jelenti azt, mintha obligót is vállalt volna arra, hogy csak a főváros által kijelölt telepen fogja megengedni a sertéshizlalást és sertéskereskedelmet. Erre egyrészt törvényes joga sincs, másrészt senkisésem várhatja tőle, hogy a közgyűlés utasítását jobban kövesse, mint a tanács ahogy követte.

Hisz a legutóbbi közgyűlésen Pető Sándor interpellált is és a tanács mégsem válaszolt; valószínűleg akkor jutott csak eszébe, hogy tenni kellene valamit. A tanács megszokta azt, hogy a legsürgősebb ügyeket is évekig elheverteti, vagy belelőki az ügyosztályok és szakbizottságok labirintusába, amelyből csak évek múlva kerül ki. Vázsonyi Vilmos tegnap amerikázásról beszélt s ez a legigazibb és legtalálóbb megjelölése az adminisztrációnak. Mindennek nagyobb a füstje, mint a lángja s mindennütt annyi illegitim érdek ütközik össze, hogy a tanács nem tud mást tenni, mint amerikázni a legfontosabb kérdésekben is. Azok az intézmények aztán, amelyek a tanács, vagy a közgyűlés jóváhagyásától függenek, nem is valósulnak meg, amíg csak a különböző ellentétes érdekkörök egymással ötven százalékra meg nem egyeznek s nálunk, akik azt hisszük, hogy szinte duskálunk a nagy szociális alkotásokban, valójában minden egy évtizeddel utóbb létesül, mint másutt. Valószínűleg az új

sértéshizlalóval is így lett volna, ha a tanácsnak és a közgyűlésnek beleszólása volna, vagy a fővárostól koncessziót kellene kérni. De miután nem kell, most jönnek rá, hogy a városnak minő eminens érdeke az, hogy a kormány megakadályozza a tétényi telepet.

Mindez pedig azért, mert a fővárosnál csak az sürgős, amihez befolyásos urak érdeke fűződik. Valószínűleg a rossz pénzügyi viszonyok miatt még nem rendezkedtek el az idevágó érdekrelációk s így még nem kezdődött meg az agitáció, a sugásbugás, a kilincselés s az egész sertéshizlaló kérdés aludt. Most aztán, hogy más megcsinálja a főváros megkérdezése nélkül s Budapestre fogja szállítani a sertéseket, anélkül, hogy a haszonból másnak juttatni hajlandó volna, neki esnek a tervnek, mintha valami főbenjáró bűn volna, hogy egy jó üzletből kiszorulnak.

Még egyszer kijelentjük, hogy nekünk nem rokonszenves ez az új vállalkozás, mert kapitalizálja és monopolizálja a sertés-kereskedelmet; de ha valakit támadás érhet, úgy méltatlanság a sertéskereskedelmi egyesületet támadni, amely a maga szempontjából teljesen jogosan jár el; a támadást csak a fővárosi tanács ellen szabad intézni, amely a hallatlan mulasztást elkövette s most az ódiумot szeretné magáról elhárítani.